

**ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
ΑΠΟ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΥΝΑΨΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ**

Χάρης Σολομωνίδης: Πρόεδρος

Παναγιώτης Χατζηδημητρίου: Μέλος

Γεώργιος Μεττούρης: Μέλος

Αρ. Υπόθεσης: 2/2019

Μεταξύ:

Σχολικής Εφορείας Ορμήδειας

Αναθέτουσας Αρχής

-και-

Υ.S.G. Constructions Ltd

Οικονομικού Φορέα

Ημερομηνία: 5 Αυγούστου, 2019

Εμφανίσεις:

Για την Αναθέτουσα Αρχή: κ. Σ.Μ., δικηγόρος

Για τον Οικονομικό Φορέα: κ. Μ.Ι., δικηγόρος, με κ. Ι.Σ., εκπρόσωπο του Οικονομικού Φορέα

Επιτροπή: Την ομόφωνη απόφαση της Επιτροπής θα δώσει ο κ. Χ. Σολομωνίδης, Πρόεδρος.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Χ, Σολομωνίδης, Π: Στις 21.01.2019 το Γενικό Λογιστήριο της Δημοκρατίας, ως η Αρμόδια Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων, απέστειλε προς την Επιτροπή Αποκλεισμού (στη συνέχεια «η Επιτροπή»), αίτημα όπως εξεταστεί το ενδεχόμενο αποκλεισμού του Οικονομικού Φορέα από μελλοντικές διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων, καθότι συντρέχει περίπτωση πλημμελούς εκτέλεσης της σύμβασης αρ. ΣΕΟ 01/2016 που είχε ως αποτέλεσμα τον πρόωρο τερματισμό της από την Αναθέτουσα Αρχή.

Το πιο πάνω αίτημα έγινε στη βάση των Κανονισμών 30(3) και 37(1)(β) των περί της Διαχείρισης της Εκτέλεσης Δημοσίων Συμβάσεων και των Διαδικασιών Αποκλεισμού των Οικονομικών Φορέων από Διαδικασίες Σύναψης Συμβάσεων Κανονισμών του 2016 (ΚΔΠ 138/2016)(στη συνέχεια «Οι Κανονισμοί»).

Τα γεγονότα της υπόθεσης έχουν ως ακολούθως:

Στις 3.06.2016 υπεγράφη μεταξύ των μερών στην παρούσα διαδικασία το συμβόλαιο με αρ. ΣΕΟ 01/2016. Αντικείμενο του συμβολαίου ήταν η ανέγερση από τον Οικονομικό Φορέα αίθουσας πολλαπλής χρήσης στο Α' Δημοτικό Σχολείο Ορμήδειας και εξωτερικές εργασίες στην αυλή του σχολείου. Ημερομηνία έναρξης των εργασιών ήταν η 21.06.2016 και η συμβατική ημερομηνία αποπεράτωσης η 20.06.2017.

Οι Τεχνικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας ανέλαβαν την επίβλεψη και τεχνική υποστήριξη του έργου κατόπιν εξουσιοδότησης από την Αναθέτουσα Αρχή.

Στις 18.07.2016 έγινε έλεγχος των πεδίων της αίθουσας πολλαπλής χρήσης από τη σύμβουλο πολιτικό μηχανικό του έργου. Κατά τον έλεγχο έγιναν παρατηρήσεις για την κατασκευή των πεδίων που αφορούσαν το λανθασμένο μικρότερο ύψος τους. Δόθηκαν οδηγίες για τη χρησιμοποίηση ξυλότυπου και πολυθίνης περιμετρικά της εκσκαφής των θεμελίων ούτως ώστε να επιτευχθεί το επιθυμητό ύψος. Δεν έγινε παραλαβή τους μέχρι να γίνουν οι απαραίτητες διορθωτικές εργασίες από τον Οικονομικό Φορέα.

Στις 20.07.2016 ειδοποιήθηκε η σύμβουλος πολιτικός μηχανικός του έργου για επανέλεγχο των πεδίων και έγινε συνάντηση στο εργοτάξιο με τον εργολάβο. Ελέγχθηκαν επί τόπου τα πέδιλα του κτιρίου στα οποία είχαν τοποθετηθεί ξυλότυποι και πολυθίνη περιμετρικά των πεδίων για την επίτευξη του σωστού ύψους των πεδίων (60 εκ) και δόθηκε έγκριση για σκυροδέτηση.

Στις 06.10.2016 προέκυψε προφορική καταγγελία από την Αναθέτουσα Αρχή ότι, κατόπιν βάσιμων πληροφοριών και μετά τον έλεγχο του βάθους της θεμελίωσης που έγινε από την επιβλέποντα μηχανικό, ο ξυλότυπος της θεμελίωσης απομακρύνθηκε πριν τη σκυροδέτηση, με αποτέλεσμα τα θεμέλια να γίνουν 40 εκ. και όχι 60 εκ. όπως ήταν οι προδιαγραφές. Η καταγγελία κατατέθηκε γραπτώς στις 13.10.2016.

Στις 14.10.2016 στάληκε επιστολή στον Οικονομικό Φορέα με την οποία του ζητήθηκε όπως στις 19.10.2016 παρευρεθεί στο εργοτάξιο με τον αναγκαίο μηχανικό εξοπλισμό για αποκάλυψη αφανών εργασιών στην παρουσία της Αναθέτουσας Αρχής.

Στις 19.10.2016 πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη συνάντηση για αποκάλυψη αφανών εργασιών, που αφορούσε την προσεκτική εκσκαφή για εντοπισμό του ύψους του πεδίου σε κολώνα που υποδείχθηκε επί τόπου στον εργολάβο. Κατά την έρευνα διαφάνηκε ότι το συνολικό ύψος πεδίου ήταν μόλις 32 εκ. αντί 60 εκ. Ζητήθηκαν εξηγήσεις από τον εργολάβο για το κατά πολύ χαμηλότερο ύψος πεδίου και αυτός ισχυρίστηκε ότι, εφαρμόζοντας τα υποδεικνυόμενα υψόμετρα, το επίπεδο θα ήταν 25 – 30 εκ. πάνω από τα προτεινόμενα υψόμετρα, γι' αυτό πήρε τη δική του απόφαση να σκυροδετήσει τα πέδιλα με μικρότερο ύψος (χωρίς να ενημερώσει κανένα). Ο εργολάβος δήλωσε επίσης ότι υπάρχουν και αλλού πέδιλα με μικρότερο ύψος και κατόπιν τούτου οι Τεχνικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού δεν προχώρησαν σε περαιτέρω εκσκαφές.

Στις 20.10.2016 στάληκε επιστολή στον Οικονομικό Φορέα αναφέροντας του τα γεγονότα από τις 18.07.2016 μέχρι τις 20.10.2016, ζητώντας τις γραπτές απόψεις του επί του θέματος. Παραθέτουμε αυτούσιο το περιεχόμενο της εν λόγω επιστολής:

« Αναφορικά με το πιο πάνω θέμα σημειώνω τα ακόλουθα:

2. Στις 18/7/16 έγινε έλεγχος των πεδίων του έργου από την πολιτικό μηχανικό του έργου. Κατά τον έλεγχο, σας έγιναν παρατηρήσεις για την κατασκευή των πεδίων που αφορούσαν το λανθασμένο ύψος τους και τη μη χρησιμοποίηση ξυλότυπου και πολυθίνης περιμετρικά των πεδίων. Δεν έγινε παραλαβή τους μέχρι να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες από εσάς.

3. Στις 20/7/16 μας ειδοποιήσατε για επανέλεγχο των πεδίων και έγινε συνάντηση στο εργοτάξιο με την πολιτικό μηχανικό του έργου. Επιτόπου ελέγχθηκαν τα πέδιλα του κτιρίου στα οποία είχαν τοποθετηθεί ξυλότυποι και πολυθίνη περιμετρικά των πεδίων για την επίτευξη του σωστού ύψους των πεδίων (60 εκ).

4. Στη συνάντηση που είχαμε χθες 19/10/16 στο εργοτάξιο, ύστερα από οδηγίες μας για αποκάλυψη αφανών εργασιών, διαφάνηκαν τα πιο κάτω: Μετά από υπόδειξή μας, έγινε προσεκτική εκσκαφή και εντοπισμός του πεδίου της κολώνας K10 της αίθουσας. Βρέθηκε ο κάτω οπλισμός του πεδίου με τη γωνιά του (αγκύρωση οπλισμού) και η μέτρηση η οποία έγινε από την κάτω πλευρά του οπλισμού μέχρι το άνω μέρος του πεδίου είναι 28 εκ. Αν προσθέσουμε τα 4 εκ. που είναι η επικάλυψη που πρέπει να έχει ο οπλισμός σε περιοχές μέσα στο έδαφος, έχουμε συνολικό ύψος πεδίου 32 εκ. Το πέδιλο το οποίο αποκαλύφθηκε έχει σχήμα ανάποδου κώνου και ο οπλισμός του πεδίου είναι καθαρός, χωρίς ύπαρξη σκυροδέματος περιμετρικά του. Επίσης φαίνεται και μια δεύτερη ράβδος οπλισμού η οποία είναι σκεπασμένη με χώμα. Όταν ρωτηθήκατε τι συνέβηκε από τη στιγμή που παραλήφθηκαν πέδιλα με ξυλότυπους ύψους 60 εκ. μέχρι τώρα που βρίσκουμε πέδιλα ύψους 32 εκ. , ισχυριστήκατε ότι βάζοντας τα υψόμετρα στα οποία έπρεπε να γεμίσουν τα πέδιλα, το επίπεδο θα ήταν 25 – 30 εκ. πάνω από τα προτεινόμενα υψόμετρα, γι' αυτό σκυροδετήσατε τα πέδιλα με μικρότερο ύψος. Όπως αναφέρατε υπάρχουν και αλλού πέδιλα με μικρότερο ύψος και γι' αυτό δεν προχωρήσαμε σε περαιτέρω εκσκαφές.

Το θέμα που αναφέρουμε πιο πάνω είναι πολύ σοβαρό και για να μπορέσουμε να πάρουμε αποφάσεις για περαιτέρω ενέργειες, παρακαλώ όπως έχουμε τις απόψεις σας μέχρι τη Δευτέρα 24/10/16.»

Ο Οικονομικός Φορέας απάντησε με επιστολή ημερ. 21.10.2016. Παραθέτουμε αυτούσια τα ουσιώδη σημεία της επιστολής:

«Αφού είχε υποδειχθεί συγκεκριμένο σημείο από την επιβλέπον μηχανικό κα Λίτσα Ελευθεριάδου στο βόρειο δυτικό μέρος της Κ10 και περίπου 50 cm πίσω από το κέντρο της κολώνας, έγινε εκσκαφή και αφού είχε καθαριστεί μερικώς το έξω μέρος του πεδίλου και δεν φαινόταν το κάτω μέρος, είχαμε μετρήσει από το σίδερο μέχρι το πάνω μέρος του πεδίλου και ήταν γύρω στα 30 cm. Δεν υπήρχε άλλος τρόπος να μετρηθεί το πέδιλο και μετρήθηκε και υπολογίστηκε με κάποιες προϋποθέσεις. Η μέτρηση δεν μπορεί να θεωρηθεί ακριβής. Υπάρχει η πιθανότητα να έχει απόκλιση μέχρι και 10 cm.

Στο κάτω μέρος του πεδίλου είχαν τοποθετηθεί τουβλάκια Δαλίκου ύψους 6 cm. Και στο πάνω μέρος είχαν τοποθετηθεί σίδερα 14 mm για να τοποθετηθούν οι σπλισμοί του πεδίλου. Η πιο πάνω εργασία γίνεται όταν το πέδιλο είναι μεγάλο και επιβάλλεται να δεθεί επί τόπου. Η κάτω απόσταση του σιδήρου του πεδίλου ήταν 7.5 cm. Εάν υπολογίσω και τη μέτρηση που έγινε επί τόπου, που έδειχνε περίπου 28 – 30 cm, τότε το ύψος του πεδίλου ήταν γύρω στα 37.5 cm με πιθανότητα, επειδή το πέδιλο μετριέται στην έξω μεριά, να υπάρχει σοβαρή απόκλιση ή να ανεβαίνει το πέδιλο στη γωνιά προς τα πάνω, λόγω του ότι μπαίνει νάιλον στο τοιχίο και γυρίζει προς τα μέσα. Αυτός ήταν και ο λόγος που φαινόταν το σίδερο. Είχε περιτυλιχτεί το νάιλον γύρω του σιδήρου και δεν μπορούσε το μπετόν να καλύψει όλο τον χώρο.

Στο κάτω μέρος του πεδίλου είχε τοποθετηθεί μπετόν C15 και πάλι πιθανόν το έξω μέρος του μπετόν να ήταν προς τα πάνω και να εμποδίζει τη σωστή μέτρηση του ύψους του πεδίλου.

Όσο για τη διαδικασία που ακολούθησε κατά την έναρξη εκτέλεσης εργασίας κατασκευής πεδίων, που αναφέρεται στις παραγράφους 2-3-4 σε αρκετά σημεία συμφωνούμε με όσα γράφετε, όμως υπάρχουν κάποια πράγματα, που αναφέρονται και δεν μας βρίσκουν σύμφωνους και είναι βασικής σημασίας, όμως δεν θα θέλαμε να συζητήσουμε αυτήν τη στιγμή, διότι ο σκοπός όλων μας είναι η εξεύρεση της σωστής και οικονομικής λύσης για

επίλυση του προβλήματος. Μια λύση, που θα προταθεί και θα είναι υψηλού οικονομικού κόστους, θα είναι αδύνατον να εφαρμοστεί λόγω οικονομικής στενότητας.

Την επομένη είχαν μεταβεί στο χώρο του εργοταξίου ο μηχανικός της εταιρείας κ. Κ., ο Τεχνικός Διευθυντής της εταιρείας κ. Σ. και ένας εργάτης μαζί με το τρακτέρ και έχουν κάνει μια δεύτερη δοκιμή στην Κ18. Η μέτρηση ήταν γύρω στα 52 cm, φωτογραφία αποστέλλεται. Έχουμε αφήσει ανοικτό το λάκκο για να επιθεωρήσετε όποτε θέλετε το ύψος του πεδίου.

Όπως γνωρίζετε, η εταιρεία μας δεν είχε κέρδος από τη σκυροδέτηση των πεδίων, αντιθέτως είχαμε υποστεί ζημιές από τις αρχικές παρατηρήσεις που μας έγιναν από την μηχανικό του έργου.

Η εταιρεία μας είχε υπολογισμένο το μπετόν του πεδίου γύρω τα $60 m^3$ και το βοηθητικό λάκκο γύρω στο $11 m^3$ C15.

Εμείς έχουμε πληρώσει $60 m^3$ μπετόν για τους λάκκους και $11.75 m^3$ μπετόν για τους βοηθητικούς λάκκους.

Η πιο πάνω πληρωμή έγινε απευθείας από την Σχολική Εφορεία στον προμηθευτή του μπετόν.

Αυτό από μόνο του δείχνει πως καμιά σκοπιμότητα δεν υπήρχε από την εταιρεία μας, λόγω του ότι δεν θα προσκόμιζε κανένα κέρδος.

Μελετώντας στο γραφείο το πρόβλημα που προέκυψε, άποψη μας είναι πως δεν υπάρχει απολύτως κανένα στατικό πρόβλημα, λόγω του ότι τόσο το έδαφος, όσο το μπετόν που έχει τοποθετηθεί στο κάτω μέρος του πεδίου, που ήταν στα 75 – 100 cm ύψος, καθώς η στερεότητα του εδάφους καθιστούν το έργο ασφαλές.

Η προσωπική άποψη του Τεχνικού Διευθυντή της εταιρείας μας είναι ότι η μέτρηση των 37.5 cm μπορεί να βρεθεί μόνο στον άξονα 6, όπου είχε τοποθετηθεί πιο ψηλά το μπετόν κάτω από τα πέδιλα.

Είμαστε έτοιμοι η διαφορά του μπετόν που έχει προκύψει σε κάποια πέδιλα να μας γίνει η ανάλογη αποκοπή για επίλυση του προβλήματος.

Οι εργασίες που εκτελούνται στο πιο πάνω έργο είναι άριστης ποιότητας και κάθε επέμβαση που γίνεται στο κτίριο πιθανόν να δημιουργήσει άλλα προβλήματα, όπως η δόνηση από κομπρεσέρ ή άλλα μηχανήματα, καθώς και η εκσκαφή με τρακτέρ.

Ζητούμε συγγνώμη για το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί και την αναστάτωση που έχουμε προκαλέσει. Κάθε οδηγία σας θα προσπαθήσουμε να εκτελεστεί αμέσως.

Ευχαριστούμε για την κατανόηση σας και περιμένουμε την απάντησή σας για συνέχιση των εργασιών, λόγω του ότι τόσο η πλάκα, όσο και οι δοκοί είναι έτοιμοι για σκυροδέτηση». (Οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Οι Τεχνικές Υπηρεσίες με επιστολή τους ημερ. 27.10.16 ενημέρωσαν τον Οικονομικό Φορέα ότι δεν συμφωνούν με τους ισχυρισμούς και τις απόψεις του για το ύψος του πεδύλου οι οποίες καταγράφηκαν στην επιστολή του ημερ. 21.10.2016 και τον κάλεσαν να υποβάλει λεπτομερή εισήγηση για τον τρόπο πλήρους αποκατάστασης ή ισοδύναμης λύσης του σοβαρού προβλήματος που προέκυψε με τη θεμελίωση του κτιρίου.

Ο Οικονομικός Φορέας απάντησε με επιστολή ημερ. 01.11.2016. Παραθέτουμε αυτούσια τα κύρια σημεία της επιστολής του:

«Προτεινόμενη λύση.

Όπως σας έχουμε αναφέρει και σε προηγούμενα μας τηλεομοιότυπα το μόνο σημείο, που πιθανόν να παρουσιάζει κάποια έλλειψη το πάχος του μπετόν, είναι κοντά στον άξονα 6, όπου είχε τοποθετηθεί μεγαλύτερο ύψος μπετόν κάτω από το πέδιλο.

Ο μόνος τρόπος που βλέπουμε να επιλυθεί το πρόβλημα είναι να σπάσει το πάτωμα σε όσο χώρο καλύπτει το πέδιλο, να αφαιρεθούν τα χώματα, να τρυπηθεί η σιδηροσύνδεση με αρίδα, να τοποθετηθούν σίδερα στο κάτω μέρος με εποξικά, να ξαναδεθεί το πέδιλο στο κάτω μέρος και να γεμίσει με μπετόν.

Αυτή είναι η μόνη λύση, που μπορεί να ικανοποιήσει κατά τη γνώμη μας την επιβλέπον μηχανικό του έργου. Μια δεύτερη λύση είναι να διορίσουμε μηχανικό εκτός υπηρεσίας, να προβεί σε μελέτη και να κάνει έκθεση όσον αφορά την ασφάλεια του έργου και τους τρόπους επίλυσης του προβλήματος.» (Οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Οι λύσεις που προτάθηκαν από τον Οικονομικό Φορέα στην επιστολή του ημερ. 01.11.2016 για αποκατάσταση του προβλήματος, δεν έγιναν αποδεκτές από τις Τεχνικές Υπηρεσίες.

Στις 02.11.2016 οι Τεχνικές Υπηρεσίες είχαν συνάντηση για εξέταση του θέματος με την Κεντρική Επιτροπή Αλλαγών και Απαιτήσεων, η οποία τους υπέδειξε όπως προχωρήσουν σε καταγγελία στην αστυνομία για το ποινικό αδίκημα που διαπράχθηκε από τον Οικονομικό Φορέα. Η γραπτή καταγγελία έγινε στο Τμήμα Ανιχνεύσεως Εγκλημάτων Αμμοχώστου στις 04.11.2016.

Ο Οικονομικός Φορέας κλήθηκε εκ νέου όπως προβεί σε μερική αποκάλυψη όλων των περιμετρικών πεδίων του κτιρίου και ολοκληρώσει την εργασία μέχρι τις 02.12.2016. Λόγω μη ανταπόκρισης του, οι εργασίες μερικής αποκάλυψης των περιμετρικών πεδίων του κτιρίου έγιναν από άλλους στις 12 και 13 Δεκεμβρίου 2016, αφού πρώτα ειδοποιήθηκε ο Οικονομικός Φορέας για να παρευρεθεί. Οι εργασίες έγιναν σε 14 πέδιλα, παρουσία εκπροσώπου του Οικονομικού Φορέα και του ΤΑΕ Αμμοχώστου, όπου διαπιστώθηκε σοβαρό πρόβλημα στη θεμελίωση του κτιρίου. (Οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Το θέμα παρουσιάστηκε εκτάκτως στην Κεντρική Επιτροπή Αλλαγών και Απαιτήσεων, η οποία εισηγήθηκε τη διακοπή της σύμβασης και την κατάσχεση της εγγυητικής.

Στις 06.02.2017 η Αναθέτουσα Αρχή προχώρησε στη λύση της σύμβασης και ενημέρωσε σχετικά το Γενικό Λογιστή της Δημοκρατίας.

Στην Έκθεση Αξιολόγησης του εργολάβου (Οικονομικού Φορέα) ημερ. 18.12.2018, αναφέρονται μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα:

(α) Δεν υπήρξε συμμόρφωση με τις τεχνικές προδιαγραφές και υπήρξε άρνηση του εργολάβου για αποκάλυψη αφανών εργασιών που αφορούσαν κανάλι ηλεκτρολογικών εργασιών.

(β) Ο ξυλότυπος ο οποίος τοποθετήθηκε μετά από οδηγίες του Επιβλέποντος Μηχανικού (για να επιτευχθεί το σωστό βάθος θεμελίωσης), απομακρύνθηκε πριν τη σκυροδέτηση των πεδίων. Η παρακοή του εργολάβου διαπιστώθηκε σε μεταγενέστερο στάδιο κατόπιν καταγγελίας.

(γ) Η ζημιά σε υφιστάμενη περίφραξη του σχολείου εξ υπαιτιότητας του εργολάβου έθεσε σε κίνδυνο προσωπικό, μαθητές και επισκέπτες. Η επιδιόρθωση της ζημιάς έγινε από τρίτο πρόσωπο λόγω έλλειψης ανταπόκρισης από τον εργολάβο.

(δ) Η σύμβαση διακόπηκε από την Αναθέτουσα Αρχή λόγω αφερεγγυότητας του εργολάβου.

(ε) Σοβαρή παράβαση αναφορικά με τη θεμελίωση του κτιρίου που προκάλεσε σοβαρά θέματα ασφάλειας και στατικής επάρκειας του κτιρίου. Δεν τηρήθηκαν τα στατικά σχέδια θεμελίωσης. Επίσης κατά την εκτέλεση εργασιών για την τοποθέτηση υπόγειων ηλεκτρολογικών καλωδίων διαπιστώθηκε ότι δεν τοποθετήθηκαν οι προστατευτικές πλάκες και οι προειδοποιητικές ταινίες με βάση τις προδιαγραφές.

Με βάση τα πιο πάνω η Επιτροπή Αξιολόγησης έκρινε την απόδοση του Οικονομικού Φορέα (εργολάβου) ως μη ικανοποιητική.

Ο Οικονομικός Φορέας στηρίζει την υπεράσπισή του στην παρούσα υπόθεση στην ποσότητα μπετόν που ο ίδιος ισχυρίζεται ότι τοποθέτησε στο κτίριο. Είναι η θέση του ότι χρησιμοποίησε μεγαλύτερη ποσότητα σκυροδέματος από την προνοούμενη και ως εκ τούτου δεν υπήρξε κανένα πρόβλημα στη θεμελίωση και στατικότητα του κτιρίου. Ισχυρίζεται περαιτέρω ότι δεν εφάρμοσε τα προνοούμενα υψόμετρα γιατί, σε τέτοια περίπτωση, το επίπεδο θα ήταν 25 – 30 εκ. πάνω από τα προνοούμενα υψόμετρα και γι' αυτό πήρε την απόφαση να σκυροδετήσει τα πέδιλα με χαμηλότερο ύψος. Αναγνώρισε το λάθος και τη σοβαρότητα του προβλήματος που προκάλεσε, απολογήθηκε για την

αναστάτωση που δημιούργησε και αρχικά έδωσε και κάποιες εισηγήσεις για επίλυση του προβλήματος οι οποίες δεν έγιναν αποδεκτές από την Αναθέτουσα Αρχή.

Σημειώνουμε ότι ο Οικονομικός Φορέας τόνιζε την δύσκολη οικονομική του κατάσταση και την αδυναμία του να προβεί στις αναγκαίες διορθωτικές ενέργειες για τις οποίες ήταν λογικό να γνωρίζει ότι θα είχε αυξημένο οικονομικό κόστος.

Ο Οικονομικός Φορέας παραδέχτηκε επίσης ότι, εκτός από το σημείο όπου έγινε εκσκαφή υπήρχαν και αλλού πέδιλα με χαμηλότερο ύψος και γι' αυτό οι Τεχνικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας δεν προχώρησαν τότε σε περαιτέρω εκσκαφές.

Στην ουσία η θέση του Οικονομικού Φορέα είναι ότι για τα όσα του καταλογίζει η Αναθέτουσα Αρχή, δεν είχε πρόθεση εξαπάτησης, αλλά επρόκειτο για ένα καλόπιστο λάθος, μια λανθασμένη εκτίμηση που δεν του επέφερε κανένα όφελος.

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει πιο πάνω το αίτημα της Αναθέτουσας Αρχής στηρίζεται στον Κανονισμό 37 (1) (β). Παραθέτουμε πιο κάτω το σχετικό μέρος του Κανονισμού:

«37 (1) (β)... Η Επιτροπή Αποκλεισμού δύναται, κατόπιν πληροφόρησής της με οποιοδήποτε μέσο, ότι συντρέχει... περίπτωση πλημμελούς εκτέλεσης σύμβασης που είχε ως αποτέλεσμα τον πρόωρο τερματισμό της, βάσει της παραγράφου (ζ) του εδαφίου (4) του άρθρου 57 του Νόμου, να επιληφθεί του θέματος ενεργώντας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό».

Το άρθρο 57(4) (ζ) του Νόμου (Ν.73(Ι)/2016) διαλαμβάνει τα ακόλουθα:

«Οι Αναθέτουσες Αρχές δύναται να αποκλείουν από τη συμμετοχή σε διαδικασία σύναψης σύμβασης οποιοδήποτε Οικονομικό Φορέα σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες καταστάσεις.

.....

(ζ) Όταν ο Οικονομικός Φορέας έχει επιδείξει σοβαρή ή επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια,

κατά την εκτέλεση ουσιώδους απαίτησης στο πλαίσιο προηγούμενης δημόσιας σύμβασης με αναθέτοντα φορέα ή προηγούμενης σύμβασης παραχώρησης, που είχε ως αποτέλεσμα την πρόωρη καταγγελία της προηγούμενης σύμβασης, αποζημιώσεις, ή άλλες παρόμοιες κυρώσεις».

Ο Κανονισμός 37(2) (β) των Κανονισμών προνοεί τα ακόλουθα:

«Στις δυνητικές περιπτώσεις αποκλεισμού που αναφέρονται στο εδάφιο (4) του άρθρου 57 του νόμου, η Επιτροπή Αποκλεισμού δύναται να επιβάλει στον Οικονομικό Φορέα αποκλεισμό από διαδικασίες σύναψης συμβάσεων για περίοδο η οποία δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη από την ημερομηνία που έλαβε γνώση για το σχετικό γεγονός».

Σχετικός με την υπό εξέταση υπόθεση είναι και ο Κανονισμός 37(3) (β) των Κανονισμών, ο οποίος έχει ως ακολούθως:

«Για τους σκοπούς της παραγράφου (α), ο Οικονομικός Φορέας δύναται παρότι συντρέχει λόγος αποκλεισμού να υποδεικνύει στην Επιτροπή Αποκλεισμού τυχόν συγκεκριμένα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα που έλαβε, περιλαμβανομένων μέτρων σε επίπεδο προσωπικού, τα οποία είναι κατάλληλα για την αποφυγή επανάληψης παρόμοιων περιστατικών ή / και διάπραξης περαιτέρω ποινικών αδικημάτων ή παραπτώματων. Νοείται ότι σε περίπτωση που η Επιτροπή Αποκλεισμού κρίνει, τηρουμένης της παραγράφου (γ), ότι τα συγκεκριμένα μέτρα δικαιολογούν τον μη αποκλεισμό του Οικονομικού Φορέα από μελλοντικές διαδικασίες σύναψης συμβάσεων, οι αναθέτουσες αρχές δεν τον αποκλείουν από αυτές».

Σχετικό με τα υπό κρίση ζητήματα είναι και το εδάφιο (6) παράγραφοι (α) και (β) του άρθρου 57 του Νόμου, το οποίο προνοεί τα ακόλουθα:

«(6) (α) Οποιοσδήποτε Οικονομικός Φορέας εμπíπτει σε μια από τις καταστάσεις που

αναφέρονται στα εδάφια (1) και (4) μπορεί να προσκομίσει στοιχεία προκειμένου να αποδείξει ότι τα μέτρα που έλαβε επαρκούν για να αποδείξουν την αξιοπιστία του, παρότι συντρέχει ο σχετικός λόγος αποκλεισμού. Εάν τα στοιχεία κριθούν επαρκή, ο εν λόγω Οικονομικός Φορέας δεν αποκλείεται από τη διαδικασία σύναψης σύμβασης.

(β) για τον σκοπό που αναφέρεται στην παράγραφο (α), ο Οικονομικός Φορέας θα πρέπει να αποδείξει ότι έχει καταβάλει ή έχει δεσμευθεί να καταβάλει αποζημίωση για τυχόν ζημιές που προκλήθηκαν από το ποινικό αδίκημα ή το παράπτωμα, ότι έχει διευκρινίσει τα γεγονότα και τις περιστάσεις με ολοκληρωμένο τρόπο, μέσω ενεργούς συνεργασίας με τις ερευνητικές αρχές και έχει λάβει συγκεκριμένα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα, καθώς και μέτρα σε επίπεδο προσωπικού κατάλληλα για την αποφυγή περαιτέρω ποινικών αδικημάτων ή παραπτωμάτων».

Σχετική με τα υπό κρίση ζητήματα είναι και η οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26.02.2014, η οποία εισήχθη στην κυπριακή έννομη τάξη με το δικό μας Νόμο 73(Ι)/2016. Βρίσκουμε κάποια καθοδήγηση στην προοιμιακή σκέψη (101) και συγκεκριμένα στην πρώτη, δεύτερη και τρίτη παράγραφο, καθώς και στην προοιμιακή σκέψη (102).

Στην πρώτη παράγραφο της προοιμιακής σκέψης (101) αναφέρεται πως οι αναθέτουσες αρχές θα πρέπει επίσης να έχουν τη δυνατότητα να αποκλείουν οικονομικούς φορείς, οι οποίοι έχουν κριθεί αναξιόπιστοι λόγω σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος. Το σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω την ακεραιότητα του Οικονομικού Φορέα και ως εκ τούτου να καταστήσει τον Οικονομικό Φορέα ακατάλληλο να λάβει την ανάθεση δημόσιας σύμβασης, ανεξαρτήτως εάν ο Οικονομικός Φορέας έχει άλλως την τεχνική και οικονομική ικανότητα να εκτελέσει τη σύμβαση.

Στην προοιμιακή σκέψη (101), δεύτερη παράγραφος της πιο πάνω οδηγίας, αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι η αναθέτουσα αρχή θα πρέπει επίσης να μπορεί να αποκλείει

υποψηφίους ή προσφέροντες των οποίων οι επιδόσεις σε παλαιότερες συμβάσεις παρουσίασαν σοβαρές αδυναμίες σε βασικές απαιτήσεις, όπως η αδυναμία παροχής ή εκτέλεσης, σημαντικές ελλείψεις στο παρασχεθέν προϊόν ή υπηρεσία με αποτέλεσμα να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό για τον οποίο προοριζόταν ή ανάρμοστη διαγωγή που δημιουργεί σοβαρές αμφιβολίες για την αξιοπιστία του Οικονομικού Φορέα.

Στην τρίτη παράγραφο της πιο πάνω προοιμιακής σκέψης διαβάζουμε τα ακόλουθα: «Όταν βασίζονται σε λόγους προαιρετικού αποκλεισμού, οι αναθέτουσες αρχές θα πρέπει να δίδουν ιδιαίτερη προσοχή στην αρχή της αναλογικότητας. Μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορούν ελάχιστονες παρατυπίες να οδηγήσουν στον αποκλεισμό Οικονομικού Φορέα. Όταν, ωστόσο συρρέουν επαναλαμβανόμενες περιπτώσεις ελασσόνων παρατυπιών, μπορεί να γεννηθούν αμφιβολίες ως προς την αξιοπιστία του Οικονομικού Φορέα, οι οποίες μπορούν ενδεχομένως να δικαιολογούν τον αποκλεισμό του».

Στην πρώτη παράγραφο της προοιμιακής σκέψης (102) της πιο πάνω οδηγίας αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι θα πρέπει να επιτρέπεται στους οικονομικούς φορείς να υιοθετούν μέτρα συμμόρφωσης με στόχο την άρση των συνεπειών τυχόν ποινικών αδικημάτων ή παραπτώματων και την αποτελεσματική πρόληψη των παρανομιών. Τα εν λόγω μέτρα μπορεί να συνίστανται ιδίως σε μέτρα που αφορούν το προσωπικό και την οργάνωση, κατάλληλα μέτρα αναδιοργάνωσης προσωπικού, η εφαρμογή συστημάτων υποβολής εκθέσεων και ελέγχου, η δημιουργία δομής εσωτερικού ελέγχου για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης και η έγκριση εσωτερικών κανόνων ευθύνης και αποζημίωσης.

Στην παρούσα υπόθεση το αίτημα έγινε στη βάση του Κανονισμού 37 (1) (β) των Κανονισμών και αυτό που πρέπει να αποφασίσουμε είναι εάν ο Οικονομικός Φορέας έχει επιδείξει κατά την εκτέλεση του Έργου «πλημμέλεια» είτε αυτή είναι «σοβαρή πλημμέλεια» ή «επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια». Πρέπει να παρατηρήσουμε ότι ούτε η μια ούτε η άλλη πλευρά έστρεψαν την προσοχή μας στην ερμηνεία των πιο πάνω όρων, ούτε και η Αναθέτουσα Αρχή τουλάχιστον ασχολήθηκε ειδικά με το ζήτημα αν εδώ βρισκόμαστε

ενώπιον «σοβαρής πλημμέλειας» ή «επαναλαμβανόμενης πλημμέλειας» ή ενώπιον και των δύο.

Ούτε στον Νόμο, ούτε στους Κανονισμούς δίδεται ο ορισμός των όρων «σοβαρή πλημμέλεια» ή «επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια». Αναζητήσαμε απάντηση στην οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26.02.2014, η οποία έχει εισαχθεί στην κυπριακή νομοθεσία με τον Ν. 73(Ι)/16. Έχουμε βρει σημαντική καθοδήγηση, ιδιαίτερα όσον αφορά τον όρο «σοβαρή πλημμέλεια» στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση Forposta SA (C 465/11), ημερομηνίας 13.12.2012. Πρόκειται για απόφαση σε προδικαστική παραπομπή από Δικαστήριο της Πολωνίας, αντικείμενο της οποίας ήταν μεταξύ άλλων η ερμηνεία του άρθρου 45(2)(δ) της οδηγίας 2004/18, οι πρόνοιες του οποίου, σε ό,τι αφορά την υπόθεση έχουν ως εξής:

«45(2) Κάθε Οικονομικός Φορέας μπορεί να αποκλείεται από τη συμμετοχή του στη σύμβαση, όταν (δ) έχει διαπράξει σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα που αποδεδειγμένως διαπιστώθηκε με οποιοδήποτε μέσο ενδέχεται να διαθέτουν οι αναθέτουσες αρχές».

Μεταξύ άλλων τα ερωτήματα του Εθνικού Δικαστηρίου επικεντρώνονταν στην ερμηνεία του όρου «σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα».

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει ο Ν. 73(Ι)/2016 μεταφέρει στην κυπριακή νομοθεσία την οδηγία 2014/24, η οποία αναθεώρησε και εκσυγχρόνισε την πιο πάνω οδηγία 2004/18. Σημειώνουμε ότι το άρθρο 45(2)(δ) της παλιάς οδηγίας αντικαταστάθηκε από το άρθρο 57(4)(ζ) της νέας οδηγίας το οποίο και μεταφέρθηκε αυτούσιο με το άρθρο 57(4)(ζ) του δικού μας Ν. 73(Ι)/2016 στην κυπριακή έννομη τάξη. Στο νέο άρθρο της οδηγίας δεν χρησιμοποιείται ο όρος «σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα», αλλά ο όρος «σοβαρή πλημμέλεια». Κρίνουμε όμως ότι και οι δύο όροι αποδίδουν την ίδια έννοια και έχουν τον

ίδιο στόχο, δηλαδή να αποκλείσουν ενδεχομένως Οικονομικό Φορέα, ο οποίος διέπραξε κάποια σοβαρή παράβαση της Σύμβασης που τον δεσμεύει έναντι της Αναθέτουσας Αρχής. Γι' αυτό θεωρούμε ότι η απόφαση στην υπόθεση Forposta (πιο πάνω) αποτελεί δεσμευτικό προηγούμενο επί του θέματος που μας απασχολεί. Παραθέτουμε πιο κάτω τα κρίσιμα για την ενώπιον μας υπόθεση σημεία της εν λόγω απόφασης.

Από την παράγραφο 29 διαβάζουμε: «Επομένως η μη τήρηση από Οικονομικό Φορέα των συμβατικών του υποχρεώσεων μπορεί, καταρχήν, να θεωρηθεί ως επαγγελματικό παράπτωμα».

Από την παράγραφο 30 διαβάζουμε: «Εν πάση περιπτώσει «το σοβαρό παράπτωμα» υποδηλώνει συνήθως συμπεριφορά του οικείου Οικονομικού Φορέα που ενέχει πρόθεση διαπράξεως παραπτώματος ή αμέλεια ορισμένου βαθμού. Έτσι οποιαδήποτε εσφαλμένη, ανακριβής ή πλημμελής εκτέλεση συμβάσεως ή μέρος αυτής μπορεί ενδεχομένως να τεκμηριώσει περιορισμένη επαγγελματική επάρκεια του συγκεκριμένου Οικονομικού Φορέα, αλλά δεν ισοδυναμεί αυτόματα με σοβαρό παράπτωμα».

Τέλος, από την παράγραφο 31 διαβάζουμε: «Περαιτέρω για τη διαπίστωση της υπάρξεως «σοβαρού παραπτώματος», απαιτείται, καταρχήν, να πραγματοποιηθεί συγκεκριμένη εκτίμηση και να εξατομικευθεί η στάση του Οικονομικού Φορέα».

Η Αναθέτουσα Αρχή έθεσε ενώπιον μας μια σειρά από σοβαρές παραβάσεις της Σύμβασης εκ μέρους του Οικονομικού Φορέα, οι οποίες οδήγησαν στον τερματισμό της. Αυτές οι παραβάσεις καταγράφονται λεπτομερώς στην Έκθεση Αξιολόγησης του Οικονομικού Φορέα. Θεωρούμε όμως ως την πλέον σοβαρή παράβαση αυτή σε σχέση με τη θεμελίωση του κτιρίου, όπως λεπτομερώς καταγράφεται πιο πάνω στα γεγονότα, που προκάλεσε σοβαρά προβλήματα ασφάλειας και στατικής επάρκειας του κτιρίου. Αυτό οφειλόταν, μεταξύ άλλων, στους παράγοντες που αναλύσαμε πιο πάνω. Ο Οικονομικός Φορέας παρά τις επανειλημμένες υποδείξεις της Μηχανικού του Έργου προς αυτόν, από τον χρόνο

έναρξης του Έργου, για τήρηση των προνοιών της Σύμβασης, επέδειξε αμέλεια να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του δυνάμει της Σύμβασης. Τελικά, το έργο δεν ολοκληρώθηκε και η Αναθέτουσα Αρχή προχώρησε στην πρόσληψη τρίτου προσώπου για την αποπεράτωση του. Αυτό συνεπάγεται και επιπρόσθετο κόστος για το δημόσιο. Το γεγονός ότι το έργο παρέμεινε ημιτελές, με συνεπακόλουθο για την ολοκλήρωση του η Αναθέτουσα Αρχή να επωμισθεί με επιπλέον έξοδα, σε συνάρτηση με το γεγονός ότι δεν έχει προσφερθεί οποιαδήποτε αποζημίωση από τον Οικονομικό Φορέα, αποτελούν στοιχεία που λαμβάνουμε υπόψη για σκοπούς αξιολόγησης της συμπεριφοράς του Οικονομικού Φορέα.

Δε χαρακτηρίζουμε τη συμπεριφορά του Οικονομικού Φορέα όσον αφορά στη μη ολοκλήρωση του έργου ως εκ προθέσεως διάπραξη παραπτώματος, αλλά ως συμπεριφορά ενέχουσα αμέλεια σοβαρού βαθμού. Σε αυτό το σημείο είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι ενώπιόν μας ούτε γραπτώς ούτε προφορικώς υπήρξε ισχυρισμός εκ μέρους του Οικονομικού Φορέα ότι ο ισχυριζόμενος από πλευράς Αναθέτουσας Αρχής λόγος τερματισμού δεν ήταν σοβαρός μέσα στην έννοια των προνοιών του Άρθρου 57 (4) (ζ) του Νόμου. Βρίσκουμε ότι, υπό τις περιστάσεις, αυτή η παράβαση της Σύμβασης συνιστά «σοβαρή πλημμέλεια». Αφού έχουμε καταλήξει στην απόφαση ότι από πλευράς του Οικονομικού Φορέα έχει διαπραχθεί «σοβαρή πλημμέλεια» κατά την εκτέλεση ουσιώδους όρου της Σύμβασης, βρίσκουμε ότι είναι δυνατό να ενεργοποιηθούν οι σχετικές πρόνοιες των Κανονισμών 37(1) (β) και 37 (2) (β) και να εξετάσουμε αν, υπό τις περιστάσεις, δικαιολογείται ο αποκλεισμός του Οικονομικού Φορέα από μελλοντικές δημόσιες συμβάσεις.

Είναι σαφές, ιδιαίτερα με βάση τις πρόνοιες του Κανονισμού 37(2)(β) ότι η εξουσία της Επιτροπής να επιβάλει οριζόντιο αποκλεισμό είναι δυναμική. Η Επιτροπή, δηλαδή, έχει την ευχέρεια να επιβάλει ή μη έναν τέτοιο αποκλεισμό λαμβάνοντας υπόψη τα συγκεκριμένα περιστατικά της κάθε υπόθεσης. Θα ασκήσουμε τη διακριτική μας ευχέρεια λαμβάνοντας επίσης υπόψη ότι βρισκόμαστε ενώπιον μιας περίπτωσης δυναμικού ή προαιρετικού

αποκλεισμού, η οποία εξ ορισμού θεωρείται από τις ολιγότερο σοβαρές περιπτώσεις σε αντιδιαστολή με τις υποχρεωτικές περιπτώσεις αποκλεισμού, κάτι που αντανάκλαται και στη διαφορά που υπάρχει όσον αφορά τη μέγιστη δυνατή περίοδο αποκλεισμού για τη μια και για την άλλη περίπτωση. Προβλέπεται μέγιστος αποκλεισμός διάρκειας τριών (3) ετών για την πρώτη και πέντε (5) ετών για τη δεύτερη περίπτωση. Γι' αυτό θα δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στην αρχή της αναλογικότητας.

Στο σημείο αυτό ανοίγουμε μια παρένθεση για να διευκρινίσουμε ότι όταν αναφερόμαστε σε υποχρεωτικές και δυνητικές περιπτώσεις αποκλεισμού εννοούμε ότι είναι υποχρεωτικές ή δυνητικές περιπτώσεις αποκλεισμού, εφόσον εξετάζονται από τις Αναθέτουσες Αρχές και όχι όταν εξετάζεται η περίπτωση οριζόντιου αποκλεισμού από την Επιτροπή Αποκλεισμού. Και στις δυο περιπτώσεις η απόφαση για αποκλεισμό από την Επιτροπή Αποκλεισμού είναι πάντοτε δυνητικού χαρακτήρα, δηλαδή η Επιτροπή ασκεί τη διακριτική της ευχέρεια για έναν τέτοιο αποκλεισμό.

Ο ισχυρισμός του Οικονομικού Φορέα περί μη ύπαρξης παρόμοιων προβλημάτων στο παρελθόν είναι γενικός και αόριστος και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός. Η θέση της Αναθέτουσας Αρχής είναι ότι η ίδια δεν μπορεί να γνωρίζει για τη συμπεριφορά του Οικονομικού Φορέα σε τυχόν άλλα δημόσια έργα που ο τελευταίος είχε αναλάβει. Ο Οικονομικός Φορέας δεν έχει καταβάλει ούτε έχει δεσμευθεί να καταβάλει αποζημιώσεις για τυχόν ζημιές που προκάλεσε λόγω της σοβαρής πλημμέλειας που έχει επιδείξει, όπως διαλαμβάνεται στο άρθρο 57 (6) (α) και (β) του Νόμου. Ούτε και έχει υποδείξει στην Επιτροπή τη λήψη μέτρων από πλευράς του, που αναφέρονται στον Κανονισμό 37 (3)(β) για τον μη αποκλεισμό του.

Αφού σταθμίσαμε όλα τα πιο πάνω, θα ασκήσουμε τη διακριτική μας ευχέρεια υπέρ του αποκλεισμού του Οικονομικού Φορέα από μελλοντικές δημόσιες συμβάσεις. Για το ζήτημα της διάρκειας του αποκλεισμού, λάβαμε υπόψη το γεγονός ότι ο Οικονομικός Φορέας έχει ήδη υποστεί τις δυσμενείς συνέπειες του τερματισμού της Σύμβασης. Λάβαμε επίσης

υπόψη την επιβολή από την Αναθέτουσα Αρχή μεγάλων χρηματικών αποκοπών στον Οικονομικό Φορέα.

Περαιτέρω, λάβαμε πολύ σοβαρά υπόψη και το γεγονός ότι ενώ η Αναθέτουσα Αρχή προχώρησε στον τερματισμό της σύμβασης στις 06.02.2017 κατεχώρησε την παρούσα αίτηση στις 21.01.2019, δηλαδή μετά από πάροδο σχεδόν δύο χρόνων. Κατά την άποψη μας, η εν λόγω καθυστέρηση παρέτεινε την εκκρεμότητα της υπόθεσης με δυσμενείς επιπτώσεις ως προς τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του Οικονομικού Φορέα.

Με βάση τον Κανονισμό 37 (2) (β) των Κανονισμών, η Επιτροπή Αποκλεισμού δύναται να επιβάλει αποκλεισμό, ο οποίος δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη από την ημερομηνία που έλαβε γνώση για το σχετικό γεγονός. Στην πράξη αυτό σημαίνει ότι στην παρούσα υπόθεση η μέγιστη διάρκεια αποκλεισμού μετρά από την ημερομηνία που ενώπιον της Επιτροπής Αποκλεισμού ήχθη για πρώτη φορά το αίτημα της Αναθέτουσας Αρχής για αποκλεισμό. Κάτι τέτοιο έλαβε χώρα με επιστολή προς την Επιτροπή, ημερομηνίας 21.01.19, από το Γενικό Λογιστήριο της Δημοκρατίας.

Αφού λάβαμε υπόψη όλα τα ενώπιόν μας τεθέντα στοιχεία, το Νόμο και τους σχετικούς κανονισμούς, επιβάλλουμε στον Οικονομικό Φορέα αποκλεισμό από μελλοντικές δημόσιες συμβάσεις για περίοδο 24 μηνών από 21.01.19.

(Υπ.)
Χάρης Σολομωνίδης,
Πρόεδρος

(Υπ.)
Παναγιώτης Χατζηδημητρίου,
Μέλος

(Υπ.)
Γεώργιος Μεττούρης,
Μέλος